Ой упало яблучко і покотилося,
Я змахнула вітами і зажурилася,
Я шукала яблучко – листя зелене –
А воно котилося далі від мене.
Занудилось яблучко в маминому небі,
Час прийшов – і доленьку пошукати треба,,
і уже не втримати, не вернути –
Ой тривожно-солодко яблунькою бути!
Пройдуть дні печальнії, пройдуть веселі,
Зронить моє яблучко зернятко в землю,
Стане-подивується з того немало:
Як це воно з яблучка яблунькою стало?
Буде свої гілочки колисати,
Будуть в гілках яблука визрівати...
Потім прийдуть жнивні дні у тривозі,
Та й покотять яблука по дорозі...
Я стою схвильована, похилилась.
Ой упало яблучко, покотилось...